

In **bouw-grond-voor-woord** verhoudt 19de-eeuwse aandacht voor 'zuivere mannelijkheid' zich tot 20ste-eeuws Senegalese 'paideuma' (*cultuurziel*; *Sinnstiftung*). Zijn in Oudgriekse opvoeding (G *paideia*) bios en logos onscheidbaar, zoals Plato's *Politeia* nog voorwerpt, dan worstelt de/het moderne met de negatie van zintuiglijke ervaring (G *aisthesis*) in bijv. schier *nabootsing* der Hellenen (D *Bildung*; F *Beaux Arts*): Nietzsche denkt de/het lijvende; Rodin de/het naakte van de Antieken; de 1ste filosoof-president van *La République du Sénégal* (1960) stelt "nous sommes des Hellènes" (bewaarheid inzake het xenia, deel 1). Senghors besef dat de waarheid van de waarheid aanroep, resulteert in de 21ste eeuw in de *Afrikaanse Renaissance*. De samenwerking van Afrika's presidenten, parallel aan de ontwikkeling van de juridische burchtstad EU valt met Gaddafi's dood (2011) in het water: net als 'vluchtelingen' uit dat continent die als slaaf, militair, voetvolk in wereldoorlogen enz. voor en door koloniaal Westen (1444-1960) bruikbaar welvaarts materiaal zijn. In deel 1 worden thema's geïntroduceerd als nabootsing en de rand of schaduw van modern/westers denken en doen op-de-wereld.

Benevolentie GVH: evergetisme 'intelligible tourism'; voor x door ontmoeting met en omarming van de/het vreemde op-de-wereldbol> voorkant kaft (1997): overgave aan de/het vreemde van een ánder particularisme op-de-wereld; de queeste tracht die onuitsprekelijke ervaring ván overgave traditioneel-lokaal-westers-eigen-discursief met rede te ont-vangen, te be_grijpen, ergo te ont-maskeren (2007) wijl op de terugweg des, die ervaring als 'dé ontvankelijkheid' ofwel 'feminiene metafysica' is vertaald (2017); tussen 1997 en 2012 niet-antropologisch gericht op ecco door overgave ontvankelijk voor, de onzichtbaar hoge soefistisch-islamitische beschaving áchter eeuwig diepe armoe in bush en stad der ex-kolonie, blijkt bij 'terugkeer' in de westerse habitus dat dáár 'nu' de beg€erte leidt; achterkant kaft (2012): masterclass arch.-sted.-filo. Dakar> protestants moderne transparantie // controle ont-bloot naar 'shallow'.

Het Oudgriekse begrip 'xenos, gastvriend, 'de/het vreemde te gast tot gastgeven verplicht' rolt in **de/het vreemde van de xenos** bij de Romeinen open (L *evolutio*) naar het ding 'gastplaats' waarin geen lijvende ontmoeting noopt. Bij Socrates en Plato zien we nog de worsteling met paradigmaverschuiving ten tijde (de eenheid van bios en logos) die in Pericles' politiek al ten val is gekomen. De Romeins-'Algerijnse' filosoof/kerkvader Augustinus vermengt beide cultuurnoties: theoxenia en hostipets en constitueert de 'vrijheid' der wereldbewoner die, te gast is in het gastverblijf 'aarde', dient naastenliefde (L *caritas*) om Gods zoon op de aarde te ontmoeten resp. gastgeven (L *caritas*) aan hostipets God: voor wie de buitenwereldse civitate Dei wil bereiken. Na de kruistochten en Tweezwaardenleer (scheiding kerk-staat; 1122) bouwt dé West-Romeinse/katholieke Kerk letterlijk en figuurlijk haar lichaam als het lichaam van Christus uit via Plato's *Timaeus* en de 'tempel van Salomon' uit het OT naar dé bijbel: voor ongeletterden. Het platte wereldbeeld (in de 7de eeuw, wiskundige uitdrukking [L *ratio est proportio*] van Jeruzalem als centrum van Afrika+Azië+Europa) weeft in de nieuwigheid universiteiten er de plot van dé filosoof, androcentrische Aristoteles, in in. Thomas' primaat van dé rede' zuivert feminiene metafysica of mystieke ontvankelijkheid úit bouwen/wonen/denken ge-woon-ten naar 'Gottesfreundschaft'/broederschap. Tekst verhoudt tot beeld van andere scheppingen op-de-wereld (*Odysseia*; Edda's *Ragnarök*; het dier/ding vrouw etc.)

Vouwt (na dé ontvankelijkheid voor de/het vreemde in de 'renaissance'; sola scriptura protest; Descartes' reductie van nadenken tot hét denken als a-lichamelijke res cogitans, conform West-Europees doen in kolonisatie van dé wereldbol; etc.) de/het moderne open, dan ontbloot de laatmoderne Frans-Algerijnse filosoof Derrida enige gewoonten in en van de/het moderne. In **glazen bagage** zijn denk-weg en denk-ruimte der nomadische deconstructivist aangetipt en tezamen met de xenos/philos Plato op en binnen gegaan. Te gast in XENOS 2.018 vanwege *Over gastvrijheid* (1998) weekt Derrida's 'tussen' bij ons een inzicht in hét platoonse ontvankelijkheidsbeginsel (deel 5) dat in dé begrip omhein(en)de moderne/westerse/masculiene fysica in vergetelheid raakte en Derrida's deconstructivisme besef van wat Plato's als 'kennis' begreep. Verbreedt Derrida deel 1, dan zijn hij en de zijnen oude vrienden van filosoofontwerper GVH en draagt rúimte hun 'con-texte' en, vice versa.

In **over gastrecht** is Kant te gast en ontmoeten we diens filosofisch ontwerp (1795) dat de laatmoderne vredestoestand 'verklaart' (>onder satellitair gedistribueerde handel ter beg€erte, lost Kants status van dé soevereine staat op: parallel aan dat van dé *sapere aude* burger). Derrida onderstreept de tweedeling van absoluut versus soeverein/lokaal kantiaans kosmopolitisch recht, dat van 'dé natuur' en dat der staat. In deel 5 ontmoeten we hét ontvankelijkheidsbeginsel waarde queeste naar op zoek is en ontdekken dat het, hoewel vergeten als zodanig, in de noties over 'dé natuur' (resp. het dier/ding vrouw) ter dege in 'westers' denken en doen is opgenomen en in deel 3 door Kants tweedeling is onderschreven. XENOS 2.018 houdt halt bij de contradictie in het ontwerp *Zum ewigen Frieden* waar Kant (NB toen toekomstige moderne) burger wettelijke staten tot oorlog dwingt: opdat hun Selbst-Sicherheit niet wordt bedréigd wanneer de nabuurstaat niet uit de natuurtoestand treedt; Kants 'rede' zet deontologisch elke potentiële ontvankelijkheid voor de/het vreemde geheel buiten; 'vrijheid' (vgl. deel 1) is mits 'all over'. Woord naar oord voerend articuleert onderliggend ontwerp óósters denken en doen. In casu de filosofie dat 'dé natuur' Zijn is dat Wórdén ís: ergo níét dat wat 'die géén indruk nalaat' en géén externiteit: 'nature is composed of phenomenon that arises from the unseen or hidden movement of something deeper'> zoals Plato's besef zónder en Heideggers mét 'weten van 'oosters' denken en doen inzien over het pad van 'levende kennis'> "Continuïteit wordt bereikt door beweging, niet door stil te blijven. Datgene dat opgehouden is te groeien, is vernederend in de richting van de dood. Wees actief aan het veranderen, maar blijf sterk verbonden met je wortels, je diepste gedachten en gevoelens." [SATELLITIC ERA stuwt allen op-de-wereld naar instant veranderlijkheid, vooral via beg€erte: we'll see...]

Deel 4 is anders van lay-out en 1ste try-out van ontmoeting met x omarming van de/het vreemde binnen dé filosofie. De/het vreemde is in casu het grafein (G: schrijven; tekenen) dat in dit geval zowel tegenover als naast mekaar ordent (wijl in andere hoofdstukken onontkoombaar als 'oord van woord'). Het hoofdstuk **filosofie als schijnbeeld nabootser** handelt over de donkere delen van dé masculiene metafysica in verhouding tot het politieke van haar acte 'buitenzetten'. In stepping stones: Plato's vertelling over wij/zij onder _verdeling heeft wortelgeschoten, niet minder dan Plato's deficiëntiedenken; aan-de-rand van 'westers' denken en doen zien we silhouetten die per tijdsgeest met 'randfiguren' worden in en aangekleurd. In de AF-VAL van 'westers' denken en doen, binnen háár quantité négligeable, evolueren barbaroi van monsternissen naar rassen, en, 'eurocentrism First'. De tot dé vreemde gereduceerde immigrant toont dat 'westers' bijkans geen (te negeren) 'uitgebreidheid' meer bezit; sinds 2015 wijst dé vluchteling aan dat hét westerse domein tot dé EU is teruggesnoeid. Is daarbinnen altoos gekrakeel (Plato> 'onenigheid') dan sluit menig vandaaruit natuur & toestand op-de-wereld uit en, haalt die an sích binnen. In huidig EU-beleid jegens de/het vreemde (nu vluchteling) ontstaat spanning in kantiaans appèl zélf-zekerheid. GVH dankt Senegalezen voor grote rijkdom, 'ér' 1997-2012, genoten!

In **conclusie in de vorm van problemen** wordt tijdens de queeste (2007) dát aangetroffen waarnaar intuïtief getast is: op basis van ervaring búiten 'de grot der gewoonten'; búiten het lokaal eigen particularisme 'westers', dat een van de vele op-de-wereld blijkt. In *Timaeus* ontmoeten we Plato's notie 'ontvankelijkheidsbeginsel', 'ontvangstoord', 'receptakel' (vergaarbak), 'een 3de soort' (G *chora*), hét dragende tússen Zijn en Worden dat metaforisch 'de moeder' is, geen indruk nalaat op Worden: het Zijn der zijnden bij Heidegger; het 'tussen' bij Derrida; en, feminiene metafysica in XENOS 2.018. Bij Plato loopt dat filosofisch ontwerp parallel aan zijn these dat 'kennis maar kénis is als in-zicht' (de gebeurtenis 'in-zicht', het 'lichten der waarheid'). Omdat de queeste van 2007 in 2017/2018 hernomen is, is dat geschenk (de 'nostos nous' alsdan ingeschreven in deel 2 en 3) idem een odyssee als 'terugkomreis' gegund. Tevens verschijnt op de drempel van SATELLITIC ERA het wezen van XENOS 2.018: CENOTAAF van BILDUNG. Hoofdstuk 5 is een warrig deel: transitieplaats, plek van aankomst (2007) en vertrek (2017/2018) en, zo behouden. Het deel sluit af met de oriëntatie op dé andere paradigmaverschuiving: van geocentrisch naar modern/heliocentrisch denken en doen (dat ons o.a. hét ras-ontwerp resp. racisme schenkt, deel 4). Beelden verhouden zich tot gedwongen vergetelheid, en, tot moderne negatie van de/het 'mens'. Zal SATELLITIC ERA de lokale notie 'mens' ubiquitair buitenzetten? Want "WÓRDEN is gewelddadig" volgens Plato, die zelf niet vies is van 'fake news & alternative facts', en 'Als-ob' hem, Kant> des, stelt XENOS 2.018 Möbius' ring in verschiet.

XENOS 2.018> metabletisch-rizomatische queeste naar 'westers' ontvankelijkheidsbeginsel; cultuurfilosofie langs de buitenwegen

Op de drempel van SATELLITIC ERA komt werk (G *ergon*) XENOS 2.018 als 4D proef_schrift WIJS_BEGEERTE KUNST in bladvorm buiten.

XENOS 2.018 opent met een vrouw die ontspannen het staal-van-de-drager-van-een-deur-op-komst plooit en tegenover een culturist zit die, strakgespannen, ons, zo-doende, aan zijn inbezitneming van 'de 'zuivere mannelijkheid' voorstelt. Klaar. Helder. Duidelijk. **Meer dan dat is 't niet: XENOS 2.018= ontmoeting met, X, omarming van de/het vreemde op-de-wereld, dat óns buitenwerelds is.**

XENOS 2.018 is en blijft een "queeste naar het ontvankelijkheidsbeginsel in 'westers' denken en doen". De talige zoektocht van XENOS 2.018 in grafein (G *schrijven; tekenen*) ontstaat in jaren reeksen van ontmoeting elders op-de-wereldbol, de problematisering "wat is 'westers' en hoe kom je ervan af -in de zin wáár er 'ruimte te ruimen voor de/het vreemde?'" onvoorstelbaar (voor)stelbaar blijkt binnen dé ('dus' westerse) filosofie: de 'watheid' (L *quidditas*) denkt óver de wereld, niet óp-de-wereld; waarheid van waarheid valt buiten begrip omhein(en)d beheersingsdenken; "eurocentrisme FIRST": met burchtstad EU als middelpunt van háár wereld, dé cirkel.

SATELLITIC ERA zet de lokale/protestantse/moderne/westerse masculiene metafysica van dé 'rede' buiten. Hoewel redelijk inert, verbleekt de/het 'heliocentrische' onder het blauwe schaduwloze www-licht: hét westen (de geocentrisch na-ijlende t€rm 'westen' sluit Australië, Japan, USA in; in Afrika is hét westen Lé Nord) en alle particularismen op-de-wereld worden gelijkwaardig 'embedded' en buitenwerelds ing€met\$eld in dé zaak begeerte. Dié zaak leidt wellicht tot zicht op deficiënties aan-de-rand van 'óns ideaal bestel'.

Zo gewonnen zo geronnen. Binaire tw€€deling (niet minder dan koloniale, ideologische, christelijke etc.) en oligarchie nú welbepaald omhelsd, leidt het era van het 3de licht thans 'allen' naar een disruptieve ontmoeting met datzelfde 'buiten'. Het donkere als 'duistere' niet geliefd bij in centrum vóórgesteld ver-licht denken en doen (dat de/het westerse op het lineaire pad der vooruitgang voortstuwt), licht ónze 'grot der gewoonten' op: open barend en publiekelijk zichtbaar aan-de-rand der EU, quantité négligéable al _daar, AF-VAL.

Cultuurfilosofisch wijs_begeerte kunstwerk XENOS 2.018 biedt des geen op-lossing. Tenzij állen op-de-wereld nomaden worden te zijn (hét onzekerheidsthema der id€ntiteit, CAO etc. voor en door 3de millennium AD vastgeketenden die alom toew€rken naar 'human lease productivism'). Ontmoeting met en omarming van de/het vreemde geldt anno 2.018 wereldwijd dé wereldreiziger (van expat tot vluchteling) die gestaag verplaatst en, net als wiskundig Hilbert Hotel en QR zonder 'vaste' grond of representatief bezit óp-de-wereldbol staat. De odyssee XENOS 2.018 biedt geen op-lossing maar stelt Möbius' ring in verschiet. En tegelijk present: dáár wáár de filosofische queeste 'langs de buitenwegen' (dixit *Phaedrus*) naar 'ons' ontvankelijkheidsbeginsel tast resp. woord naar oord voert (aan al te verleidelijk zwartwit denken, en doen, voorbij: 'dus' in grafein, in beeldtaal x taalbeeld).